Sant Carlos 21 Juliol 1970

Ja recullo els articles de la Vanguardia.
Agraden. Com va el teu cinema. Vull el teu joby.

Volgut germà: Suposo que aven rebut una carta de Sofia anuncianvos el naixament d'una nena "Natàlia".

He rebut les teves del 7 i 18 de Juny, i també la carta oficial. La oficial espero contestarla junt amb Pau, que per cert no sap que contestar; però et diré el seu comentari. Com sempre Josep Mª li ha tocat les de perdre; ha tingut de marchar deixan-los-hi tot lo guañat per ell. És clar que jo penso com tu, més val tranquilitat amb una sola cadira, que sense ni tranquil amb un bon sofà. Ja sé que soc culpable de no contestar més aviat les teves cartes, però com sempre que et vull escriure vull fer-ho llarc i sustanciós, tinc poques vegades pauses sense feina i com no, un xic de peresa; si no estesis tant lluny cada setmana et telefonaria cosa que fora certament agradable. Com segueix tot? Dius "fins ara la Renée s'ha portat força bé". No facis mases concesions i espaia les convidades, serveis etc; sempre molt atent però que el cercle no et tanqui sense darten conte. Tu no tens astúcia i et podries anar enredant altra vegada, pensa lo que ha costat desferten solament un xic, i ademés algun dia et pot convenir perquè no! Estar completament lliure. De moment difícil és tenir jo vacances sola i no és pas per ganes, no tinc altra cosa que em faci més ilusió que la teva proposició. Però com jo soc molt optimista no deixo de pensar que ho arribaré a aconseguir Cuan? Com? no sé però potser tindré aquesta sort.

Vareig veurer els Almendros. Per cert força envellits, i ells no deixaven de admirarse de lo jove que diuen em conservo. Varen demanarme noves teves i que els expliqués les teves trifulques familiars. No es varen pas maravellar. El seu comentari fa ser. Cuan temps ha tingut paciència. Maria diu que sempre t'ha comparat amb un personatge d'una tragèdia grega. Llàstima que de tant parlar aquell dia no recordi el nom. Diu que el grec era un savi i sant baró, que tenia una muller com la que et va tocar a tu. Llavors va contarme alguns detalls del temps vostre a Cuba i naturalment si jo ho aves sabut ja auria fet lo posible per la teva tranquilitat. No sabrà mai ningú, com has pogut escriurer tant i, tant profunt voltant d'una persona tant absurda.

El meu parer referent a Jaume: Envial a buscar no pas com a convidat (naturalment convidal un cop a casa teva) parla seriosament un xic dur, que et veigi decidit, no donar-li consells (ja ni has donat prous) i com has vist res ha millorat, sinó parlar-li d'una manera com si fos una decisió teva i fermament presa. Que tu no pots continuar pagant el psiquiatra que aniràs a pagarli l'últim conte i que li diràs tu mateix la decisió que has pres. Que solament li donaràs durant un any els diners per a la seva manutenció, el vestir res, que que es busqui alguna cosa per fer per vestirse, i si et sembla paga lo que degui de moment, i que no et fas responsable de cap compra més que ell faci de res, per cap concepte. De moment potser ell pasarà uns mesos torbat malament, però potser tornarà a la raó. Ja és major de edad, tu no tens cap responsabilitat de res. De moment sembla dur el que et dic, però no tens altra sortida. Cuan ell es veurà desemparat tardarà però vindrà a demanarte consell. Sobre tot no consultis a Renée, i si et demana explicacions o bé et retreu lo que li fas, disli que aquest asumte el solventes tu que encare ets el cap familiar. Si creus bó que jo li escrigui ho faré.

Estem desde fa una setmana a San Carlos. Jo he millorat molt, però encara tinc dolors a les cames.

Una gran abraçada de la teva germana que està impacient perquè arribi la teva tranquilitat.

[Signatura]